

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการก่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของลูกหนี้ในความดูแลของ สำนักธุรกิจลูกหนี้ผู้ประกอบการธนาคารแห่งหนึ่งในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา

Factors Relating to the Non-Income Debt Amounts of Debtors as Controlled by A Bank's the Business Office of Entrepreneurial Debtors in Nakhon Ratchasima

นริสรา อุปชาบาล¹ และ อนงค์นุช เทียนทอง²

Narisara Uppachaban¹ and Anongnuch Thienthong²

Article History

Receive: June 16, 2020

Revised: March 26, 2021

Accepted: March 29, 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อปริมาณการก่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของลูกหนี้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และสร้างแบบจำลองในการพิจารณาการแบ่งกลุ่มลูกหนี้จากปัจจัยที่ทำการศึกษาล่วงว่ามีความสัมพันธ์กับปริมาณการก่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของลูกหนี้ในความดูแลของสำนักธุรกิจลูกหนี้ผู้ประกอบการธนาคารแห่งหนึ่งในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ในการวิจัยครั้งนี้ใช้ข้อมูลทุติยภูมิจากฐานข้อมูลลูกหนี้ของสำนักธุรกิจลูกหนี้ผู้ประกอบการธนาคารพาณิชย์แห่งหนึ่งในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งเป็นทั้งข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพโดยเฉพาะของลูกหนี้ ณ ปัจจุบัน โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) เพื่อลดจำนวนตัวแปรหลายๆ ตัวให้อยู่ในกลุ่มหรือปัจจัย (Factor) เดียวกัน โดยการนำตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันไว้ในปัจจัยเดียวกัน จากนั้นนำค่าปัจจัยที่ได้มาใช้ในการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม (Discriminant Analysis) เพื่อจัดกลุ่มลูกหนี้ ผลการวิจัยพบว่า 1) จากการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ พบว่า ตัวแปรต้นที่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการก่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ได้แก่ ขนาดของธุรกิจ ภาวะอุตสาหกรรม จัดโดยธนาคาร กำไรขั้นต้นบวกค่าเสื่อมราคา (ร้อยละ) กำไรสุทธิ (ร้อยละ) ระยะเวลาในการเก็บหนี้ (วัน) และความคงที่ของการเติบโต ทำให้ตัวแปรต้นทั้ง 6 ตัวนี้ สามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตามได้ร้อยละ 26.90 2) ค่าสัมประสิทธิ์จากคะแนนปัจจัยที่ได้จากการวิเคราะห์การถดถอย สามารถนำมาเขียนสมการถดถอยของแต่ละปัจจัยได้ องค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการก่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ มี 2 องค์ประกอบหรือ 2 ปัจจัย โดยแต่ละองค์ประกอบ ประกอบด้วยตัวแปรต่างๆ ไม่เท่ากัน โดยองค์ประกอบทั้ง 2 อธิบายความแปรปรวนของตัวแปรทั้งหมดได้ 16.28 และ 10.99 ตามลำดับ และผลที่ได้จากการศึกษาสามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็นระบบการวิเคราะห์พฤติกรรมของลูกหนี้ เพื่อไม่ให้เป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้และลดค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ โดยฝ่ายพัฒนาผลิตภัณฑ์และฝ่ายบริหารอาจจะสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีความเหมาะสมเพื่อนำเสนอลูกหนี้

คำสำคัญ : ลูกหนี้ ; วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ; ผู้ประกอบการ ; ธนาคาร ; หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้

¹นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, Graduated Student in Department of Business Economics, Faculty of Economics, Khon Kaen University

²อาจารย์ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, Lecturer, Faculty of Economics, Khon Kaen University

ABSTRACT

This research aimed to examine factors that affect the non-income debt amounts of the Small and Medium Enterprises (SMEs)' debtors. Moreover, this project intended to create a model for the consideration of screening and cluster the debtor groups based on factors that relate to the non-income debt amounts of the debtors as controlled by a bank's the business office of entrepreneurial debtors in Nakhon Ratchasima. This research collected secondary data from the debtor database of a commercial bank's the business office of entrepreneurial debtors in the Nakhon Ratchasima, including both quantitative and qualitative data of specific current debtors. Factor analysis is applied to reduce the multiple variables into the same group or factor by grouping the relative variables into the same factor and then used such calculated scale for processing the discriminant analysis to classify the debtors. The research findings presented that 1) from the analysis of multiple regression indicated that the controlled variables, such as the size of the business, industrial conditions as organized by the banks, gross profit plus depreciation cost (percentage), net profit (percentage), debt collection period (days) and steady growth, correlated with the amount of non-income debts. The six variables can explain the variance of the variables at 26.90%. 2) The coefficient's rate from factor scores which were obtained by the regression analysis can be used to write regression equation value of each factor. Elements and factors that affect the non-income debt amounts were depended on two elements or two factors and each of them were comprised by different variables. The two factors can be explained by the variance of all variables at 16.28 and 10.99, respectively. The research results can be applied to the debtors' behaviors and thus introduced them how to avoid being the non-income debtors, as well as decrease the costs of the non-income debt management. By this means, product developers and administrative team might create the new product that is appropriate for the debtors.

Keywords : Debtors ; Small and Medium-Sized Enterprises ; Entrepreneurs ; Banks ; Non-Performing Loans

บทนำ

โดยทั่วไปกระบวนการที่ใช้ในการวิเคราะห์สินเชื่อสามารถจำแนกออกเป็น 2 รูปแบบหลักๆ ได้แก่ แบบจำลองการวิเคราะห์เชิงปริมาณ และแบบจำลองการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ โดยเครื่องมือที่ใช้ในประเมินความเสี่ยงด้านสินเชื่อของลูกหนี้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprise; SME) นั้น ธนาคารพาณิชย์ส่วนใหญ่จะใช้แบบจำลองที่เรียกว่า “แบบจำลองคะแนนเครดิต (Credit Scoring)” เนื่องจากเป็นเครื่องมือเชิงปริมาณที่ใช้เพื่อกำหนดตัวชี้วัดความน่าจะเป็นในการชำระคืนหนี้ โดยใช้ข้อมูลเฉพาะในส่วนที่สามารถระบุตัวตนของเจ้าของข้อมูลมาเป็นปัจจัยหนึ่งในการจัดทำ “คะแนน เครดิต (Credit Score)” โดยแบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ Poor คะแนนระหว่าง 300-619, Fair คะแนนระหว่าง 620-679, Good คะแนนระหว่าง 680-730 และ Great คะแนน 730 ขึ้นไป (Bank of Thailand, 2018) ดังนั้น ธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินต่างๆ จึงใช้ Credit Scoring เป็นเครื่องมือประกอบการวิเคราะห์สินเชื่อ และอนุมัติสินเชื่อ เนื่องจากเป็นตัวชี้วัดความน่าจะเป็นในการชำระคืนหนี้ โดยเฉพาะสินเชื่อรายย่อย

อย่างไรก็ตาม พบว่า แนวโน้มการเพิ่มขึ้นของสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-Performing Loan: NPLs) ในระยะเวลา 4 ปีที่ผ่านมา (ปี พ.ศ.2558-2561) มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยในปี พ.ศ.2558 มีปริมาณสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้จำนวน 157,564 ล้านบาท ในปี พ.ศ.2559 มีปริมาณสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ จำนวน 178,148 ล้านบาท (เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ.2559 ร้อยละ 13.06) ในปี พ.ศ.2560 มีปริมาณสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ จำนวน 189,728 ล้านบาท (เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ.2560 ร้อยละ 6.50) และในปี พ.ศ.2561 มีปริมาณสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ จำนวน 209,599 ล้านบาท (เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ.2560 ร้อยละ 9.45) และคาดว่าจะมีแนวโน้มสูงขึ้นอีกในปีปัจจุบัน นอกจากนี้ ในปี พ.ศ.2562 ปริมาณสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ พบว่า ในไตรมาสที่ 1 และไตรมาส 2 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เช่นเดียวกัน โดยในไตรมาสที่ 1/2562 มีปริมาณ

สินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ จำนวน 216,311 ล้านบาท และในไตรมาสที่ 2/2562 มีปริมาณสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ จำนวน 219,515 ล้านบาท ตามลำดับ (Bank of Thailand, 2018) โดยสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ คือ การที่ลูกหนี้สินเชื่อของสถาบันการเงินต่างๆ ซึ่งได้แก่ ธนาคารพาณิชย์ของเอกชน และของรัฐบาล รวมถึงผู้ประกอบการธนาคารแห่งหนึ่งในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมาที่พบว่า มีลูกหนี้ผิดนัดชำระหนี้และไม่สามารถจะชำระดอกเบี้ย และเงินต้นคืน ในเวลาที่กำหนดให้สถาบันการเงินเป็นระยะเวลาเกินกว่า 3 เดือนขึ้นไป ซึ่งทำให้สถาบันการเงินทั้งหลายต้องตั้งสำรองเผื่อหนี้ที่สงสัยจะสูญ รวมทั้งทำการเพิ่มทุนเพื่อเป็นการแก้ไขและปรับสภาพทางการเงินของสถาบันการเงินเหล่านั้น

จากสถิติปริมาณสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ที่มีแนวโน้มสูงขึ้น จะเห็นได้ว่าแม้จะมีการประเมินความสามารถในการชำระหนี้ของผู้ขอสินเชื่อ โดยการใช้แบบจำลองคะแนนเครดิตของธนาคารพาณิชย์จะตอบโจทย์ในการวิเคราะห์ความสามารถในการชำระหนี้ แต่ก็ยังไม่สามารถจะตอบโจทย์ของการวิเคราะห์ความตั้งใจในการชำระหนี้ของลูกหนี้ได้ทั้งหมด ซึ่งถือเป็นความท้าทายอย่างยิ่งต่อผู้บริหารของธนาคารพาณิชย์ทุกแห่งในการกำหนดหลักเกณฑ์ หรือมาตรการควบคุมและคัดกรองลูกหนี้ที่มีโอกาสจะเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ จากแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในประเทศไทย ดังที่กล่าวมาแล้วในช่วงต้น ส่งผลให้เกิดงานวิจัยจำนวนมากที่วิเคราะห์ถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการก่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ แต่งานวิจัยส่วนใหญ่ในประเทศไทย ไม่ได้มีการศึกษาและสร้างแบบจำลองในการวิเคราะห์สินเชื่อหรือการคัดกรองลูกหนี้ในเบื้องต้นขึ้นมาใหม่ เพื่อคัดกรองลูกหนี้ในเบื้องต้น ว่าลูกหนี้นั้นรายใหม่ที่จะนำเสนอขอวงเงินสินเชื่อ และรายเก่าที่นำเสนอขอทบทวนและต่ออายุวงเงินหมุนเวียน ซึ่งต้องทบทวนแบบปีต่อปี ควรที่จะวิเคราะห์หรือนำเสนอตามกระบวนการหรือรูปแบบของธนาคารต่อไปหรือไม่ หากแต่เป็นเพียงการศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อการก่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ว่ามีปัจจัยใดบ้าง และความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นไปในลักษณะใด (ทิศทางเดียวกัน หรือ ทิศทางตรงข้ามกัน) รวมทั้งไม่ได้มีการแบ่งแยกหรือจัดกลุ่มของลูกหนี้ โดยใช้ปัจจัยที่ได้จากการศึกษาเป็นตัวแปรในการแบ่งแยกผู้ขอสินเชื่อ/ลูกหนี้ที่มีลักษณะแตกต่างกัน หรือจัดกลุ่มผู้ขอสินเชื่อ/ลูกหนี้ที่มีเหมือนกัน ยกตัวอย่างงานวิจัยดังกล่าว เช่น Anothai (2018) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาตัวชี้วัดความเสี่ยงด้านเครดิต พบว่า แนวทางการบริหารความเสี่ยงของสถาบันการเงินและหน่วยงานกำกับดูแลที่เน้นดำเนินการในเชิงรุก มากขึ้นในปัจจุบันทำให้เกิดแนวคิดในการสร้างตัวชี้วัดเพื่อนำมาใช้ร่วมกับตัวชี้วัดเดิม ส่วนปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการแก้ไขหนี้คือ ความไม่มีประสิทธิภาพของเทคโนโลยีที่ใช้ในการติดตามหนี้ โดย Pratthana (2019) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการลูกหนี้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลของธุรกิจเช่าซื้อในเขตภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย พบว่า ปัจจัยด้านนโยบายและหลักประกัน ด้านการวิเคราะห์ลูกหนี้ด้านการจัดชั้นลูกหนี้ด้านการปรับโครงสร้างหนี้และด้านงบประมาณที่ใช้ในการติดตามหนี้มีความสัมพันธ์กัน และด้านงบประมาณในการติดตามหนี้มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการบริหารจัดการลูกหนี้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

โดยจากการศึกษาข้างต้น จะพบว่า มีทั้งปัจจัยเชิงปริมาณและปัจจัยเชิงคุณภาพที่มีความสัมพันธ์กับ ปริมาณการก่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ นอกจากนี้ในส่วนของผู้วิเคราะห์สินเชื่อ (Credit Analysts) ซึ่งมีหน้าที่ในการตรวจสอบ แสวงหา และรวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริง ในการขอสินเชื่อ เพื่อให้ได้ข้อมูลเครดิตที่สมบูรณ์ครบถ้วน มีสาระสำคัญเพียงพอ สำหรับใช้ในการพิจารณา และหยิบยกประเด็นสำคัญจากข้อมูลเหล่านั้น ประกอบความเห็นของผู้วิเคราะห์เสนอ ให้ผู้มีอำนาจขออนุมัติสามารถใช้ประกอบการพิจารณาตัดสินใจเกี่ยวกับการขอสินเชื่อต่างๆ ได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว โดยข้อมูลที่น่ามาวิเคราะห์แบ่งออกเป็น 2 แบบ ประกอบด้วย ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้รับจากผู้ดูแลความสัมพันธ์ลูกหนี้ และข้อมูลเชิงปริมาณที่วิเคราะห์จากข้อมูลจากงบการเงิน แต่ในการวิเคราะห์จะพิจารณาตัวแปรหลักๆ ได้แก่ อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของเจ้าของ อัตราการเติบโตของยอดขาย ต้นทุนขายหรือบริการ กำไรก่อนดอกเบี้ยและภาษี อัตราส่วนเงินให้สินเชื่อต่อมูลค่าหลักประกัน และอัตราความสามารถในการชำระหนี้ ซึ่งข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ยังไม่ครอบคลุมปัจจัยหรือตัวแปรที่สำคัญ อีกจำนวนมากที่ปรากฏในงบการเงิน ของลูกหนี้ ได้แก่ อัตราส่วนทางการเงินต่างๆ ซึ่งแบ่ง ออกเป็น 6 หมวด ประกอบด้วย 1) อัตราส่วนสภาพคล่อง 2) อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน 3) ความสามารถในการจ่ายหนี้ 4) ประสิทธิภาพในการทำกำไร 5) ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน 6) อัตราการเติบโตของธุรกิจ (Chayanuch, 2016)

ปัจจัยดังกล่าวข้างต้น ล้วนมีความสำคัญต่อการพิจารณาจัดกลุ่มลูกหนี้ และพิจารณาความเหมาะสม เบื้องต้นในการเสนอขออนุมัติสินเชื่อแก่ลูกหนี้ หากวิเคราะห์อย่างครบถ้วนครอบคลุมทุกด้านจะส่งผลให้สินเชื่อที่ปล่อยออกไปเป็นสินเชื่อที่มีคุณภาพ เพิ่มประสิทธิภาพในการทำกำไรของธนาคาร และลดปริมาณหนี้ที่ไม่ ก่อให้เกิดรายได้ ซึ่งเป็นภาระทางการเงินของธนาคาร เนื่องจากธนาคารต้องกัน สำรองหนี้สงสัยจะสูญหรือค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญสำหรับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ที่เพิ่มขึ้นตามหลักเกณฑ์ของธนาคารแห่งประเทศไทย และหลักเกณฑ์ Basel III ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการกำกับดูแลสถาบันการเงิน (Bank of Thailand, 2018)

จากปัญหาปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และเป็นภาระทางการเงินของธนาคาร ธนาคารจึงจำเป็นต้องมีมาตรการในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว รวมทั้งหาแนวทางปฏิบัติที่สามารถป้องกันการเพิ่มขึ้นของหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ โดยสำนักธุรกิจลูกหนี้ผู้ประกอบการ ธนาคารแห่งหนึ่งในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ได้ให้การสนับสนุน วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในภาคเอกชน ได้แก่ กิจกรรมอุตสาหกรรม กิจกรรมค้าปลีก ค้าส่ง กิจกรรมการบริการ กิจกรรมอื่นๆ จำนวนมาก สถาบันการเงินจึงตระหนักและกังวลถึงลูกหนี้กลุ่มนี้และให้การดูแลลูกหนี้สินเชื่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอย่างใกล้ชิด เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายกับสถาบันการเงินเพิ่มขึ้น โดยพยายามไม่ให้เกิดลูกหนี้ที่เป็น NPL มากขึ้น และเพื่อช่วยเหลือลูกหนี้ตั้งแต่ยังไม่อยู่ในสถานะไม่ชำระหนี้ โดยการทำการจัดกลุ่มลูกหนี้เพื่อเฝ้าระวังหรือกำหนดมาตรการ เพื่อช่วยเหลือลูกหนี้ให้อยู่รอดได้ในภาวะเศรษฐกิจที่กำลังฟื้นตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไป ประเภทอุตสาหกรรมและฐานะทางการเงินรวมทั้งทางประชากรศาสตร์ว่าลักษณะแบบไหนซึ่งจะสามารถกำหนดกิจกรรมต่างๆ ให้ถูกกลุ่มมากขึ้น เพื่อเพิ่มลูกหนี้ชั้นดี ให้กับองค์กร ดังนั้น เพื่อหามาตรการและแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ผู้ศึกษาจึงต้องการศึกษาถึงปัจจัยหรือตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อการเพิ่มขึ้นของการก่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ทั้งจากข้อมูลที่เป็นเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ รวมทั้งสร้างแบบจำลองในการพิจารณาคัดกรองแบ่งกลุ่มลูกหนี้ เพื่อใช้ในการคัดกรองลูกหนี้ในเบื้องต้น ก่อนการวิเคราะห์หรือนำเสนอตามกระบวนการหรือรูปแบบของธนาคารต่อไป โดยใช้ปัจจัยหรือตัวแปรที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อปริมาณการก่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดของลูกหนี้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
2. เพื่อสร้างแบบจำลองในการพิจารณาคัดกรองแบ่งกลุ่มลูกหนี้จากปัจจัยที่ทำการศึกษาลแล้วมีความสัมพันธ์กับปริมาณการก่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ของลูกหนี้ในความดูแลของสำนักธุรกิจลูกหนี้ผู้ประกอบการธนาคารแห่งหนึ่งในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับสินเชื่อ

Darane, (2010) สินเชื่อ หมายถึง ความเชื่อถือและไว้วางใจระหว่างบุคคล 2 ฝ่าย ในการที่จะให้สินค้าหรือบริการหรือเงินจำนวนหนึ่งไปใช้ก่อน โดยมีสัญญากำหนดเงื่อนไขและเงื่อนไขการชำระคืนในอนาคต บุคคล 2 ฝ่าย ที่กล่าวถึงนั้นอาจมีการติดต่อกัน เป็นรายบุคคลกลุ่มบุคคลหรือนิติบุคคลหรือระหว่างกันก็ได้และสิ่งที่ฝ่ายผู้ให้สินเชื่อจะต้องรับภาระต่อมาก็คือความเสี่ยงด้านสินเชื่อนอกจากจะต้องตั้งอยู่บนรากฐานของความเชื่อถือแล้วยังต้องอาศัยหลักประกัน ซึ่งอาจเป็นได้ทั้งบุคคลหรือหลักทรัพย์ที่จะนำมาใช้เพื่อลดความเสี่ยงด้วย

แนวคิดการวิเคราะห์สินเชื่อ

CM consult (2017) อธิบายว่า การวิเคราะห์สินเชื่อในทางปฏิบัติ เจ้าหน้าที่ธนาคารวิเคราะห์สินเชื่อเพื่อพิจารณาถึงความเสี่ยงหรือโอกาสที่จะได้รับการชำระคืนทั้งเงินต้นและดอกเบี้ยว่ามี มากน้อยเพียงใด เนื่องจากการให้สินเชื่อเป็นสินทรัพย์ที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในงบดุลและเป็นกิจกรรมหลัก ในการประกอบกิจการของธนาคาร ซึ่งจะมีผลกระทบโดยตรงต่อฐานะทางการเงินของธนาคาร ดังนั้น จึง ควรทำความเข้าใจถึงวิธีการวิเคราะห์การให้สินเชื่อของสถาบันการเงิน ซึ่งโดยปกติจะเป็นการวิเคราะห์ โดยใช้หลัก 5 C's คือ 1) Character พิจารณาลักษณะ 2) Capacity ความสามารถในการชำระหนี้ 3) Capital คือ ทุนที่นำมาใช้ 4) Collateral คือ หลักประกัน 5) Conditions มุ่งพิจารณาที่วัตถุประสงค์ของการนำเงินไปใช้

แนวคิดแบบจำลองคะแนนเครดิต (Credit Scoring)

Anothai, (2018) กล่าวว่า แบบจำลองคะแนนเครดิต (Credit Scoring) เป็นเครื่องมือที่ใช้กระบวนการทางสถิติ ทำขึ้นเพื่อกำหนดตัวชี้วัดความน่าจะเป็นในการชำระคืนหนี้ โดยใช้ข้อมูลเฉพาะในส่วนที่ไม่สามารถ ระบุตัวของเจ้าของข้อมูลมา เป็นปัจจัยหนึ่งในการจัดทำคะแนนเครดิต (Credit Score) คือ ตัวชี้วัดความน่าจะเป็นในการชำระคืนหนี้โดยใช้วิธีการ ทางสถิติในการประมวลผลข้อมูลธนาคารพาณิชย์ และสถาบันการเงินต่างๆ จึงใช้ Credit Scoring เป็นเครื่องมือประกอบการวิเคราะห์สินเชื่อ และอนุมัติสินเชื่อ โดยเฉพาะสินเชื่อรายย่อย เช่น สินเชื่อบัตรเครดิต สินเชื่อบุคคล สินเชื่อบ้าน สินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ เป็นต้น ซึ่งประเภทของแบบจำลองคะแนนเครดิต (Credit Scoring) สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) Application score (A-Score) เพื่อบริษัทสินเชื่อใหม่ 2) Behaviors Score (B-score) เพื่อติดตามสินเชื่อ

แนวคิดด้านการจัดชั้นหนี้ที่มีปัญหา

Weena, (2017) วิธีการจัดชั้น (Graduation Appeals) โดยอาศัยการประเมินสินเชื่อ (Credit appraisal) การจัดชั้น ลูกหนี้และการกันสำรองสำหรับลูกหนี้ที่จัดชั้น สถาบันการเงินได้จัดชั้นลูกหนี้ออกเป็น 5 ระดับคุณภาพ ของลูกหนี้และการกันสำรองหนี้จัดชั้น ดังนี้ 1) หนี้ปกติ 2) ลูกหนี้ที่กล่าวถึงเป็นพิเศษ 3) ลูกหนี้ต่ำกว่ามาตรฐาน 4) ลูกหนี้จัดชั้นสงสัย 5) ลูกหนี้จัดชั้นสูญ (NPL)

แนวคิดเกี่ยวกับมูลเหตุของการค้างชำระหนี้

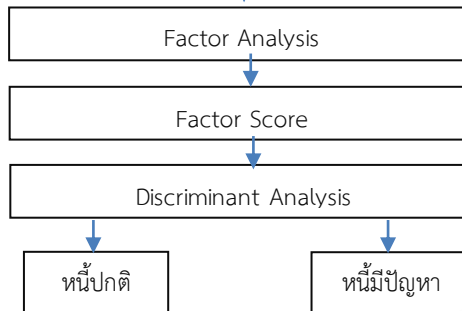
Chanin, (1991) กล่าวว่า การค้างชำระหนี้ของลูกหนี้เป็นสิ่งที่ธนาคารหลีกเลี่ยงได้ยาก เนื่องจากการอำนวยสินเชื่อแก่ลูกหนี้ที่มาขอสินเชื่อ แม้ว่าได้มีการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้กู้แล้ว แต่ยังมีปัจจัยที่ส่งผลทำให้ลูกหนี้ไม่สามารถชำระหนี้คืนได้ตามกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในสัญญา ธนาคารเองมีระบบตรวจสอบติดตามหนี้หลังจากการอนุมัติเงินกู้แล้ว ซึ่งต้องหาวิธีการหรือมาตรการในการควบคุมหนี้ค้างชำระให้อยู่ในระดับที่ไม่เกินเป้าหมายที่กำหนด มูลเหตุการค้างชำระหนี้ที่เกิดจากปัจจัยภายนอก ได้แก่ ปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ หากปัจจัยดังกล่าวเปลี่ยนแปลงซึ่งส่งผลกระทบต่อลูกหนี้ นอกจากนี้ยังมีแนวคิดเกี่ยวกับความไม่สมมาตรของข้อมูลถูกพัฒนาขึ้นโดย Akerlof (1984) โดยความไม่สมมาตรของข้อมูลสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) Adverse Selection คือ ความไม่สมมาตรของข้อมูลที่เกิดขึ้นก่อนการทำธุรกรรม โดยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายมีเจตนาปกปิดข้อมูลไม่ให้อีกฝ่ายหนึ่งทราบ 2) Moral Hazard คือ ความไม่สมมาตรของข้อมูลที่เกิดขึ้นหลังจากที่ได้มีการทำธุรกรรมไปแล้ว โดยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายมีเจตนาปกปิดข้อมูลไม่ให้อีกฝ่ายหนึ่งทราบ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Anothai, (2018) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาตัวชี้วัดความเสี่ยงด้านเครดิต พบว่า แนวทางการบริหารความเสี่ยงของสถาบันการเงินและหน่วยงานกำกับดูแลที่เน้นดำเนินการในเชิงรุก มากขึ้นในปัจจุบัน ทำให้เกิดแนวคิดในการสร้างตัวชี้วัดเพื่อนำมาใช้ร่วมกับตัวชี้วัดเดิม นอกจากนี้ Pratthana, (2019) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการลูกหนี้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลของธุรกิจเช่าซื้อในเขตภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย พบว่า ปัจจัยด้านนโยบายและหลักประกัน ด้านการวิเคราะห์ลูกหนี้ด้านการจัดชั้นลูกหนี้ด้านการปรับโครงสร้างหนี้และด้านงบประมาณที่ใช้ในการติดตามหนี้มีความสัมพันธ์กัน และด้านงบประมาณในการติดตามหนี้มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการบริหารจัดการลูกหนี้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล รวมทั้ง Yoshino and Taghizadeh-lesary (2015a) ทำการศึกษาวิเคราะห์กรอบความเสี่ยงของ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภูมิภาคเอเชียในปี 2014 พบว่า ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการจัดกลุ่มความเสี่ยงของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมประกอบด้วย 4 ปัจจัย ได้แก่ 1) รายได้สุทธิ 2) สินทรัพย์หมุนเวียน 3) สภาพคล่องของกิจการ และ 4) ส่วนทุนของกิจการ โดยผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์ตัวแปรที่คาดว่าจะเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ จากการศึกษบทบทวนวรรณกรรมและเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปใช้ในการศึกษารังนี้

จากแนวคิดทฤษฎี ที่ใช้ในการศึกษาและผลการศึกษาที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ Anothai, (2018), Pratthana, (2019) และ Yoshino and Taghizadeh-lesary (2015a) สามารถสร้างเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้สำหรับธุรกิจทีมลูกหนี้ผู้ประกอบการ ของธนาคารพาณิชย์แห่งหนึ่งในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา เพื่อนำมาวิเคราะห์จัดกลุ่มและกำหนดมาตรการควบคุม และกำกับดูแลที่เหมาะสมต่อไป ดังภาพที่ 1

ตัวแปรเชิงคุณภาพ 1) กลุ่มลูกหนี้ (GR) 2) ลักษณะธุรกิจ (BT) 3) อายุของธุรกิจ (AGE) 4) การศึกษา (EDUCATE) 5) ประสบการณ์ในธุรกิจ (EXPR) 6) ขนาดของธุรกิจ (SIZE) 7) แหล่งเงินทุนสำรอง (SECONDERY) 8) คู่แข่ง (COMPAT) 9) ความสัมพันธ์กับธนาคาร (RELATION) 10) ภาวะอุตสาหกรรมจัดโดยธนาคาร (SITUATION) 11) ท่าเลที่ตั้งธุรกิจ (LOCATE) 12) ประเภทธุรกิจที่จัดโดยธนาคาร (BSB)	ตัวแปรเชิงปริมาณ ตัวแปรเชิงปริมาณที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลของสำนักธุรกิจที่มลูกหนี้ผู้ประกอบการของธนาคารพาณิชย์แห่งหนึ่งในพื้นที่จังหวัด นครราชสีมา จำนวน 35 ตัวแปร
---	---

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย
ที่มา : ผู้ศึกษา (Narisara, 2020)

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ประกอบการที่ประกอบธุรกิจในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 425 ราย และ พื้นที่ใกล้เคียง ได้แก่ จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 66 ราย จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 38 ราย จังหวัดขอนแก่น จำนวน 10 ราย ที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักธุรกิจที่ม ลูกหนี้ผู้ประกอบการ ของธนาคารพาณิชย์แห่งหนึ่งในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ทั้งลูกหนี้บุคคลธรรมดาและนิติ บุคคล จำนวน 539 ราย โดยการศึกษาประชากรทั้งหมด เนื่องจากขนาดประชากรไม่ใหญ่มากและเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วน สมบูรณ์และลดความคลาดเคลื่อนของผลที่ได้จากการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมของ Anothai, 2018 ; Pratthana, (2019) และ Yoshino and Taghizadeh-lesary (2015a) จะพบว่าการศึกษามากในประเทศไทย เป็นเพียงการศึกษาถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณการก่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้และลักษณะความสัมพันธ์ ของปัจจัยดังกล่าวเท่านั้น โดยไม่ได้มีการนำปัจจัยที่ได้จากการศึกษามาใช้ในการออกแบบหรือพัฒนาเป็น แบบจำลองที่เป็นประโยชน์และอำนวยความสะดวกต่อการวิเคราะห์สินเชื่อแต่อย่างใด แต่อย่างไรก็ตาม จากตัวอย่างผลการศึกษาของงานในต่างประเทศ ก็มีการออกแบบและพัฒนา แบบจำลองเครดิตที่เป็นประโยชน์และอำนวยความสะดวกต่อการวิเคราะห์สินเชื่อเบื้องต้น เพื่อแก้ปัญหาการเพิ่มขึ้นของการก่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น ในครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำปัจจัยต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการก่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ที่รวบรวมจากงานวิจัยทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ โดยนำปัจจัยดังกล่าวข้างต้น มาศึกษาและพิจารณาความสัมพันธ์ที่มีต่อการก่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เพื่อสร้างแบบจำลองในการพิจารณาคัดกรองแบ่งกลุ่ม ลูกหนี้ จากปัจจัยที่ทำการศึกษาลแล้วว่ามี ความสัมพันธ์กับปริมาณการก่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ซึ่งเป็นรูปแบบของการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) ที่ใช้ข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูลหรือค่าสังเกตฐานข้อมูลของลูกหนี้สินเชื่อ (โดยในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยไม่ได้นำตัวแปรอัตราดอกเบี้ยซึ่งเป็นต้นทุนทางการเงินหลักของการกู้ยืมเงินจากธนาคารมาใช้ในการคำนวณ เนื่องจากดอกเบี้ยของแต่ละธนาคารเป็นดอกเบี้ยที่มีมาตรฐานและไม่แตกต่างกันมากนัก)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่น่ามาใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ซึ่งได้แก่ ฐานข้อมูลของลูกหนี้สินเชื่อที่อยู่ในความดูแลของสำนักธุรกิจที่มลูกหนี้ผู้ประกอบการธนาคารพาณิชย์แห่งหนึ่งในพื้นที่จังหวัด นครราชสีมา ณ ช่วงเวลา

ปัจจุบัน ทั้งลูกหนี้ปกติและลูกหนี้ที่มีปัญหาค้างชำระ โดยทำการศึกษาในช่วงระยะเวลา เดือน มกราคม พ.ศ.2562-เดือน ธันวาคม พ.ศ.2562 โดยให้การสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในภาคเอกชน โดยกำหนดกิจการที่ลงทุน ในสินทรัพย์ถาวร ไม่เกิน 200 ล้านบาท หรือตามจำนวนที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์และจำแนกกลุ่มของตัวแปรด้วยวิธี Factor Analysis เพื่อลดจำนวนตัวแปรหลายๆตัวให้อยู่ในกลุ่ม หรือ ปัจจัย (Factor) เดียวกัน โดยถือว่าปัจจัยที่สร้างขึ้นเป็นตัวแปรใหม่ ที่สามารถหาค่าของปัจจัยที่สร้าง ขึ้นได้ เรียกว่า Factor Score จึงสามารถนำปัจจัยดังกล่าวไปเป็นตัวแปรสำหรับการวิเคราะห์จัดกลุ่มลูกหนี้ ในลำดับต่อไป โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 การตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยการสร้างเมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรทุกคู่ (Correlation Matrix)

ขั้นที่ 2 การสกัดปัจจัย (Factor Extraction) วัตถุประสงค์ของการสกัดปัจจัย คือการหาจำนวน Factor ที่สามารถใช้แทนตัวแปรทั้งหมดทุกตัวได้ หรือเป็นการดึงรายละเอียดจากตัวแปรมาไว้ใน Factor วิธีการสกัดปัจจัยมีหลายวิธี โดยในการศึกษาครั้งนี้เลือกใช้ วิธี Principal Component Analysis หรือ PCA ซึ่งเป็นวิธีที่นิยมมากที่สุด

ขั้นที่ 3 การหมุนแกนปัจจัย (Factor Rotation) ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในขั้นที่ 2 กรณีที่ค่า Factor loading มีค่า กลางๆ ทำให้ไม่สามารถจัดตัวแปรว่าควรอยู่ใน Factor ไตใดได้นั้น จะต้องทำการหมุนแกน ดังนั้น วัตถุประสงค์ของการหมุน แกนปัจจัยคือ เพื่อให้ค่า Factor Loading ของตัวแปร มีค่ามากขึ้นหรือลดลงจนกระทั่งทำให้ทราบว่าตัวแปรนั้นควรอยู่ใน Factor ไต หรือไม่ควรอยู่ใน Factor ไต

ขั้นที่ 4 การคำนวณค่า Factor Score เมื่อสามารถจัดตัวแปรที่มีอยู่จำนวนมากเหลือเป็นกลุ่มตัวแปรหรือ ปัจจัยไม่กี่กลุ่ม สามารถคำนวณหาค่า Factor Score ของแต่ละ case ได้ เช่น ถ้ามี 2 Factor ก็สามารถคำนวณหาค่า Factor score ของทั้ง 2 Factor ได้ และ ถือว่าทั้ง 2 Factor เป็นตัวแปรใหม่ ที่นำไปวิเคราะห์ต่อไปได้

2. การวิเคราะห์และจำแนกกลุ่ม (Discriminant Analysis) เพื่อจัดลูกหนี้ที่มีลักษณะเหมือนกันเข้าไว้ใน กลุ่มเดียวกัน หรือแยกลูกหนี้ที่มีลักษณะแตกต่างกันออกคนละกลุ่ม ดังนั้นในการจำแนกกลุ่มครั้งนี้จึงเป็นการศึกษาปัจจัยหรือตัวแปรที่คาด ว่าจะมีผลทำให้ ลูกหนี้มีสถานะภาพหนี้ที่แตกต่างกัน เพื่อหาสมการจำแนกกลุ่มในการพยากรณ์ว่า ลูกหนี้รายใหม่ที่ยังไม่ได้ถูก จัด กลุ่มควรอยู่ในกลุ่มใด เนื่องจากแต่ละตัว Factor เป็นตัวแปรตัวหนึ่ง จึงสามารถนำ Factor 1 และ Factor 2 ไปทำการ วิเคราะห์ข้อมูลต่อไป โดยใช้ค่า Factor Score ในการเปรียบเทียบประสิทธิภาพความสามารถในการชำระหนี้สินบริษัท เนื่องจากตัวแปรมีหน่วยต่างกัน บริษัทใดมีค่า Factor Score เป็นบวกมากที่สุด แสดงว่ามีความสามารถในการชำระหนี้ดีที่สุด

ผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการที่ประกอบธุรกิจ

ผู้ประกอบการ จำนวน 539 คน ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มลูกหนี้ปกติ ร้อยละ 79.41 เป็นธุรกิจกลุ่มนิติบุคคล ร้อยละ 97 มีอายุของธุรกิจมากกว่า 10 ปี ร้อยละ 46.20 ระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า ร้อยละ 78.29 มีประสบการณ์ กว่า 10 ปี ร้อยละ 59.37 มีธุรกิจที่มีขนาดเล็ก ร้อยละ 46.57 ไม่มีเงินทุนสำรอง ร้อยละ 73.65 ไม่มีคู่แข่ง ร้อยละ 75.70 เป็นลูกหนี้เก่าของธนาคาร ร้อยละ 82.75 อยู่ในภาวะอุตสาหกรรมประเภท B ร้อยละ 59.00 ตั้งอยู่ในเมือง ร้อยละ 91.65 และส่วนใหญ่ถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มที่มีความเสี่ยงปกติ ร้อยละ 41.56 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการที่ประกอบธุรกิจ

ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ	ร้อยละ
กลุ่มลูกหนี้ปกติ	79.41
กลุ่มนิติบุคคล	97.00
อายุของธุรกิจมากกว่า 10 ปี	46.20
ระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า	78.29
ประสบการณ์กว่า 10 ปี	59.37
ธุรกิจที่มีขนาดเล็ก	46.57
ไม่มีเงินทุนสำรอง	73.65
ไม่มีคู่แข่ง	75.70
เป็นลูกหนี้เก่าของธนาคาร	82.75
อยู่ในภาวะอุตสาหกรรมประเภท B	59.00
ตั้งอยู่ในเมือง	91.65
อยู่ในกลุ่มที่มีความเสี่ยงปกติ	41.56

ที่มา : ผู้ศึกษา (Narisara, 2020)

- ระดับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อปริมาณการก่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดของลูกหนี้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
ในส่วนนี้เป็นการนำเสนอข้อมูลของระดับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อปริมาณการก่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดของลูกหนี้
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ระดับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อปริมาณการก่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดของลูกหนี้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ข้อมูลเชิงปริมาณ	ค่าน้อยที่สุด	ค่ามากที่สุด	ค่าเฉลี่ย	S.D.
เงินทุนหมุนเวียน (บาท)	-851,087.00	2,263,714.00	22,558.5817	2.62469E5
อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว (%)	.00	287.46	6.4366	24.54323
อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (%)	.00	294.31	9.5209	29.86231
รายได้/เงินทุนหมุนเวียน	-459.71	928.97	14.8491	110.90245
มูลค่าสินทรัพย์สุทธิ (บาท)	-121,849.00	2,092,773.00	103,379.3172	2.41588E5
หนี้สินต่อมูลค่าสินทรัพย์สุทธิ	-50.05	665.70	8.4151	52.93994
หนี้สินระยะยาวต่อสินทรัพย์ถาวร	.00	33.90	.6829	3.27207
หนี้สินรวม/สินทรัพย์รวม	.00	5.56	.6425	.44688
ความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย	-15.68	769.39	27.2120	88.59316
ความสามารถในการชำระหนี้	-8.35	508.20	15.3476	58.11339
กำไรก่อนดอกเบี้ยและภาษี (บาท)	-9,649.00	537,173.00	26,851.0972	60,967.04657
(รวมค่าเสื่อมราคา)				
กำไรก่อนดอกเบี้ยและภาษี (บาท)	-9,698.00	507,886.00	25,062.4831	58,313.71653
(หลังหักค่าเสื่อม)				
อัตราส่วนความสามารถในการจ่ายค่าใช้จ่ายประจำทางการเงิน	-8.35	508.20	16.0646	57.97411
อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์	-34.93	87.81	5.1743	11.58029
อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น	-138.29	414.15	15.9442	38.58843
อัตราส่วนกำไรขั้นต้น (%)	-29.00	100.00	15.1500	20.33254
กำไรขั้นต้นบวกค่าเสื่อมราคา (%)	-28.98	100.00	17.1081	22.42950
อัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการบริหาร (%)	.00	124.43	12.1987	16.46775
อัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการบริหารไม่รวมค่าเสื่อมราคา (%)	-6.27	119.38	9.6507	13.95557
อัตราส่วนกำไรขั้นต้นจากการดำเนินงาน (%)	-56.80	120.34	4.8985	17.66941
อัตราส่วนกำไรขั้นต้นจากการดำเนินงานบวกค่าเสื่อมราคา (%)	-56.80	90.02	7.8439	20.67340
กำไรสุทธิ (บาท)	-76.00	105.52	2.8098	16.80337
ระยะเวลาในการเก็บหนี้ (วัน)	.00	499.18	28.1706	60.98417
ระยะเวลาในการเก็บสินค้าคงคลัง (วัน)	.00	363.83	39.4292	58.03795
ระยะเวลาในการจ่ายชำระหนี้ (วัน)	.00	742.73	35.9495	95.06341
รายได้สุทธิต่อสินทรัพย์รวม (บาท)	.00	65.42	3.5845	7.02966
รายได้สุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (บาท)	-55.36	320.78	17.2821	43.56347
รายได้สุทธิต่อสินทรัพย์ถาวรสุทธิ (บาท)	.00	806.06	39.8774	123.76779
การเติบโตของสินทรัพย์รวม (%)	-83.45	944.02	46.2908	139.07143

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อมูลเชิงปริมาณ	ค่าน้อยที่สุด	ค่ามากที่สุด	ค่าเฉลี่ย	S.D.
การเติบโตของหนี้สินรวม(%)	-98.76	956.06	33.8394	125.86051
การเติบโตของส่วนของผู้ถือหุ้น(%)	-216.62	453.66	19.7700	55.20332
การเติบโตของรายได้สุทธิ(%)	-80.75	780.99	19.6650	73.54517
การเติบโตของกำไรจากการดำเนินงาน(%)	-829.12	970.63	13.8118	143.95914
การเติบโตของกำไรสุทธิ(%)	-913.31	736.57	23.3447	141.13083
ความคงที่ของการเติบโต	-340.00	453.66	13.0153	63.41679

ที่มา : ผู้ศึกษา (Narisara, 2020)

2. ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการก่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ เพื่อสร้างแบบจำลองในการจัดกลุ่มธุรกิจของลูกหนี้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

จากตัวแปร 47 ตัวสามารถจัดให้เหลือเพียง 2 Factor เท่ากับเป็นการลดตัวแปรจาก 47 ตัว เหลือ 2 ตัวแปร นั่นคือถือว่า Factor เป็นตัวแปรใหม่ โดยค่า Factor Loading เมื่อมีการหมุนแกนปัจจัยโดยวิธี Varimax ซึ่งพบว่า ค่า Factor Loading เปลี่ยนแปลงไปเมื่อเทียบกับค่า Factor Loading เมื่อยังไม่มีการหมุนแกนแล้วไม่ทำให้ค่า Factor Loading ของ Factor มีการเปลี่ยนแปลง องค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการก่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ มี 2 องค์ประกอบหรือ 2 ปัจจัย โดยแต่ละองค์ประกอบ ประกอบด้วยตัวแปรต่างๆ ไม่เท่ากัน โดยองค์ประกอบทั้ง 2 อธิบายความแปรปรวนของตัวแปรทั้งหมดได้ 16.283 และ 10.987 ตามลำดับ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 Rotation Component Matrix ของทั้ง 2 Factor

Component Matrix ^a		
	Component	
	1	2
ลักษณะธุรกิจ (BT)	.016	-.051
อายุของธุรกิจ (AGE)	.082	-.228
ระดับการศึกษา (EDUCATE)	.176	.189
ประสบการณ์ในธุรกิจ (EXPR)	.084	-.280
ขนาดของธุรกิจ (SIZE)	-.351	.053
แหล่งเงินทุนสำรอง (SECOUNDERY)	.235	.165
คู่แข่งในพื้นที่ (COMPAT)	.200	.046
ความสัมพันธ์กับธนาคาร (RELATION)	-.466	-.032
ภาวะอุตสาหกรรมจัดโดยธนาคาร (SITUATION)	-.370	-.464
ทำเลที่ตั้งธุรกิจ (LOCATE)	.216	.255
ประเภทธุรกิจที่จัดโดยธนาคาร (BSB)	.234	-.298
เงินทุนหมุนเวียน (WC)	.004	-.228
อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว (QR)	.387	-.029
อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (CR)	.359	-.047
รายได้/เงินทุนหมุนเวียน (NS_WC)	-.111	.684
มูลค่าสินทรัพย์สุทธิ (NW_A)	-.076	-.423
หนี้สินต่อมูลค่าสินทรัพย์สุทธิ (DW)	-.106	.119
หนี้สินระยะยาวต่อสินทรัพย์ถาวร (LTD_NFA)	.139	-.153
หนี้สินรวม/สินทรัพย์รวม (TL_TA)	-.318	.205
ความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย (IC)	.256	.146
ความสามารถในการชำระหนี้ (EBITDA_INT)	.150	.189
กำไรก่อนดอกเบี้ยและภาษี(รวมค่าเสื่อมราคา (EBITDA)	.056	-.389
กำไรก่อนดอกเบี้ยและภาษี(หลังหักค่าเสื่อม (EBIT)	.065	-.387
อัตราส่วนความสามารถในการจ่ายค่าใช้จ่ายประจำทางการเงิน (FCC)	.151	.188
อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA)	.711	.064
อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE)	.712	.214
อัตราส่วนกำไรขั้นต้น(%) (GM)	.802	-.198
กำไรขั้นต้นบวกค่าเสื่อมราคา(%) (GM_DEPR)	.824	-.203

ตารางที่ 3 (ต่อ)

Component Matrix ^a	Component	
	1	2
อัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการบริหาร(%) (OP_EXP)	-.210	-.361
อัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการบริหารไม่รวมค่าเสื่อมราคา (%) (OPEXP_DEPR)	-.261	-.343
อัตราส่วนกำไรขั้นต้นจากการดำเนินงาน (%) (OPM)	.925	.000
อัตราส่วนกำไรขั้นต้นจากการดำเนินงานบวกค่าเสื่อมราคา (%) (OPM_DEPR)	.923	-.051
กำไรสุทธิ (%) (NM)	.941	.078
ระยะเวลาในการเก็บหนี้ (วัน) (AR_T)	.213	-.100
ระยะเวลาในการเก็บสินค้าคงคลัง(วัน) (INV_DH)	-.170	-.214
ระยะเวลาในการจ่ายชำระหนี้(วัน) (AP_D)	.385	-.012
รายได้สุทธิต่อสินทรัพย์รวม (NS_TA)	-.238	.645
รายได้สุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (NS_NW)	-.219	.746
รายได้สุทธิต่อสินทรัพย์ถาวรสุทธิ (NS_NFA)	-.137	.613
การเติบโตของสินทรัพย์รวม(%) (TAG)	-.395	.480
การเติบโตของหนี้สินรวม(%) (TLG)	-.464	.238
การเติบโตของส่วนของผู้ถือหุ้น(%) (NWG)	-.025	.063
การเติบโตของรายได้สุทธิ (%) (NSG)	.035	.712
การเติบโตของกำไรจากการดำเนินงาน (%) (OPG)	.449	.574
การเติบโตของกำไรสุทธิ (%) (NPG)	.356	.594
ความคงที่ของการเติบโต (SG)	.369	.188

จากตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์คะแนนปัจจัยที่ได้จากการวิเคราะห์การถดถอย สามารถนำมาเขียนสมการถดถอยของแต่ละปัจจัยได้ดังต่อไปนี้

$$\text{Factor1} = -0.351(\text{SIZE}) - 0.466(\text{RELATION}) - 0.370(\text{SITUATION}) + 0.387(\text{QR}) + 0.359(\text{NS_WC}) - 0.318(\text{TL_TA}) + 0.711(\text{ROA}) + 0.712(\text{ROE}) + 0.802(\text{GM}) + 0.824(\text{GM_DEPR}) + 0.925(\text{OPM}) + 0.923(\text{OPM_DEPR}) + 0.941(\text{NM}) + 0.385(\text{AR_T}) - 0.395(\text{TAG}) - 0.464(\text{TLG}) + 0.449(\text{OPG}) + 0.356(\text{NPG}) + 0.369(\text{SG}) \dots (1)$$

$$\text{Factor2} = -0.464(\text{RELATION}) + 0.684(\text{NS_WC}) - 0.423(\text{NA_W}) - 0.389(\text{EBITDA}) - 0.387(\text{EBIT}) - 0.343(\text{OPEXP_DEPR}) + 0.645(\text{NS_TA}) + 0.746(\text{NS_NW}) + 0.613(\text{NS_NFA}) + 0.480(\text{TAG}) + 0.712(\text{NSG}) + 0.574(\text{OPG}) + 0.594(\text{NPG}) \dots (2)$$

โดยที่

Factor1	=	ปัจจัยองค์ประกอบที่ 1
Factor2	=	ปัจจัยองค์ประกอบที่ 2
SIZE	=	ขนาดของธุรกิจ
RELATION	=	ความสัมพันธ์กับธนาคาร
SITUATION	=	ภาวะอุตสาหกรรมจัดโดยธนาคาร
QR	=	อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว
NS_WC	=	รายได้/เงินทุนหมุนเวียน
NW_A	=	มูลค่าสินทรัพย์สุทธิ
TL_TA	=	หนี้สินรวม/สินทรัพย์รวม
EBITDA	=	กำไรก่อนดอกเบี้ยและภาษี (รวมค่าเสื่อมราคา)
EBIT	=	กำไรก่อนดอกเบี้ยและภาษี (หลังหักค่าเสื่อม)
ROA	=	อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์
ROE	=	อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น
GM	=	อัตราส่วนกำไรขั้นต้น (%)
GM_DEPR	=	กำไรขั้นต้นบวกค่าเสื่อมราคา (%)
OPEXP_DEPR	=	อัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการบริหารไม่รวมค่าเสื่อม (%)

OPM	=	อัตราส่วนกำไรขั้นต้นจากการดำเนินงาน (%)
OPM_DEPR	=	อัตราส่วนกำไรขั้นต้นจากการดำเนินงานบวกค่าเสื่อมราคา (%)
NM	=	กำไรสุทธิ (%)
AR_T	=	ระยะเวลาในการจ่ายชำระหนี้ (วัน)
NS_TA	=	รายได้สุทธิต่อสินทรัพย์รวม
NS_NW	=	รายได้สุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้น
NS_NFA	=	รายได้สุทธิต่อสินทรัพย์ถาวรสุทธิ
TAG	=	การเติบโตของสินทรัพย์รวม (%)
TLG	=	การเติบโตของหนี้สินรวม (%)
NSG	=	การเติบโตของรายได้สุทธิ (%)
OPG	=	การเติบโตของกำไรจากการดำเนินงาน (%)
NPG	=	การเติบโตของกำไรสุทธิ (%)
SG	=	ความคงที่ของการเติบโต

องค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการก่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ มี 2 องค์ประกอบหรือ 2 ปัจจัย โดยแต่ละองค์ประกอบ ประกอบด้วยตัวแปรต่างๆ ไม่เท่ากัน โดยองค์ประกอบทั้ง 2 อธิบายความแปรปรวนของตัวแปรทั้งหมดได้ 16.283 และ 10.987 ตามลำดับ ถ้าเป็น Factor 1 ปัจจัยที่มีน้ำหนักส่วนใหญ่จะเป็นปัจจัยที่เป็นอัตราการเปลี่ยนแปลง ในขณะที่ Factor ที่ 2 ปัจจัยที่มีน้ำหนักส่วนใหญ่จะเป็นตัวแปรระดับ

แบบจำลองในการจัดกลุ่มธุรกิจของลูกหนี้สาขาขนาดกลางและขนาดย่อม

จากการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ด้วยวิธี Stepwise พบว่า ตัวแปรต้นที่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการก่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ได้แก่ ขนาดของธุรกิจ ภาวะอุตสาหกรรมจัดโดยธนาคาร กำไรขั้นต้นบวกค่าเสื่อมราคา กำไรสุทธิ ระยะเวลาในการเก็บหนี้ และความคงที่ของการเติบโต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยตัวแปรต้นทั้ง 6 ตัวนี้ สามารถอธิบายความแปรปรวนของปริมาณการก่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ของลูกหนี้ในความดูแลของสำนักธุรกิจลูกหนี้ผู้ประกอบการธนาคารแห่งหนึ่งในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมาได้ร้อยละ 26.90 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 และมีค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ที่ ± 0.077 ซึ่งแบบจำลองในการพิจารณาคัดกรองแบ่งกลุ่มลูกหนี้จากปัจจัยที่ทำการศึกษาคือได้ดังต่อไปนี้

สมการรูปแบบมาตรฐาน ; $D = \beta_0 + \beta_1 x_1 + \beta_2 x_2 + \dots + \beta_p + e$ (3)

ปริมาณการก่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ = $0.097(\text{SIZE}) - 0.178(\text{SITUATION}) + 0.013(\text{EBITDA}) + 0.011(\text{NM}) - 0.001(\text{AR_T}) + 0.002(\text{SG}) \pm 0.077$ (4)

การวิจัยครั้งนี้การศึกษาปัจจัยหรือตัวแปรที่คาดว่าจะมีผลทำให้ลูกหนี้มีสถานภาพหนี้ที่แตกต่างกัน เพื่อหาสมการจำแนกกลุ่มในการพยากรณ์ว่า ลูกหนี้รายใหม่ที่ยังไม่ได้ถูกจัด กลุ่มควรอยู่ในกลุ่มใด ส่วนตัวแปรอิสระหรือตัวแปรที่ทำให้กลุ่มแตกต่างกัน ในที่นี้จะเรียกว่า ตัวแปรจำแนกกลุ่ม ซึ่งเป็นตัวแปรที่ได้จากการวิเคราะห์ Factor Analysis ในช่วงต้น โดยจากการศึกษา พบว่า องค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการก่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ มี 2 องค์ประกอบหรือ 2 ปัจจัย โดยแต่ละองค์ประกอบ ประกอบด้วยตัวแปรต่างๆ ไม่เท่ากัน โดยองค์ประกอบทั้ง 2 อธิบายความแปรปรวนของตัวแปรทั้งหมดได้ 16.283 และ 10.987 ตามลำดับ ถ้าเป็น Factor 1 มีความสัมพันธ์ที่ตรงข้ามกับขนาดของธุรกิจ ความสัมพันธ์กับธนาคารหนี้สินรวม/สินทรัพย์รวม การเติบโตของหนี้สินรวม การเติบโตของสินทรัพย์รวม และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับภาวะอุตสาหกรรมจัดโดยธนาคาร อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราส่วนกำไรขั้นต้น กำไรขั้นต้นบวกค่าเสื่อมราคา อัตราส่วนกำไร ขั้นต้นจากการดำเนินงาน อัตราส่วนกำไรขั้นต้น จากการดำเนินงานบวกค่าเสื่อมราคา กำไรสุทธิ ระยะเวลาในการจ่ายชำระหนี้ การเติบโตของกำไรจากการดำเนินงาน การเติบโตของกำไรสุทธิ ความคงที่ของการเติบโต กรณีกลุ่มลูกหนี้มีปัญหา มีความสัมพันธ์ทางลบกับ ภาวะอุตสาหกรรมจัดโดยธนาคารมูลค่าสินทรัพย์สุทธิ กำไรก่อนดอกเบี้ยและภาษี (รวมค่าเสื่อมราคากำไรก่อนดอกเบี้ยและภาษี (หลังหักค่าเสื่อม) อัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการบริหารไม่รวมค่าเสื่อมราคา และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ รายได้ต่อเงินทุนหมุนเวียน รายได้สุทธิต่อสินทรัพย์รวมรายได้สุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้น รายได้สุทธิต่อสินทรัพย์ถาวรสุทธิ การเติบโตของ

สินทรัพย์รวม การเติบโตของรายได้สุทธิ การเติบโตของกำไรจากการดำเนินงาน และการเติบโตของกำไรสุทธิ ผลของแบบจำลองแสดงให้เห็นว่าตัวแปรต่างๆ เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อความน่าจะเป็นของการเป็นหนี้ที่ผิดของสินเชื่อ จากการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ ด้วยวิธี Stepwise พบว่า ตัวแปรต้นที่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการก่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ได้แก่ ขนาดของธุรกิจ ภาวะอุตสาหกรรมจัดโดยธนาคาร กำไรขั้นต้นบวกค่าเสื่อมราคา กำไรสุทธิ ระยะเวลาในการเก็บหนี้ และความคงที่ของการเติบโต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยตัวแปรต้นที่มีอำนาจพยากรณ์ดีที่สุด ทำให้ตัวแปรทั้ง 6 ตัวนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตามได้ร้อยละ 26.9 หรือมีอำนาจพยากรณ์ร้อยละ 26.9 จะเห็นได้ว่า ปัจจัยส่วนใหญ่ที่มีความสัมพันธ์กับกลุ่มลูกหนี้เป็นปัจจัยภายในของบริษัทที่จากการเติบโตด้านผลการดำเนินงาน สินทรัพย์ และกำไร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องการวิเคราะห์กรอบความเสี่ยงของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภูมิภาคเอเชียในปี 2014 รวมทั้งวิเคราะห์การจัดอันดับเครดิตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภูมิภาคเอเชียในปี 2015 จากกลุ่มตัวอย่างวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภูมิภาคเอเชีย จำนวน 1,363 ราย โดยใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (Principle Component Analysis) ในการวิเคราะห์ปัจจัยความเสี่ยงหลักของธุรกิจ SMEs และใช้เครื่องมือ Hierarchical Cluster ในการวิเคราะห์และจัดกลุ่มความเสี่ยงดังกล่าว ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการจัดกลุ่มความเสี่ยงของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมประกอบด้วย 4 ปัจจัย ได้แก่ 1) รายได้สุทธิ 2) สินทรัพย์หมุนเวียน 3) สภาพคล่องของกิจการ และ 4) ส่วนทุนของกิจการ เช่นเดียวกัน เนื่องจากปัจจัยดังกล่าวส่งผลต่อความเสี่ยงของกิจการ อันนำไปสู่ความสามารถในการชำระหนี้ เช่นเดียวกับการศึกษาการจัดกลุ่มความเสี่ยงของธุรกิจ SMEs โดยใช้หลัก K-Means ในการวิเคราะห์จัดกลุ่มความเสี่ยงพบว่า ปัจจัยสำคัญในการจัดกลุ่มความเสี่ยงเหมือนกับปัจจัย ที่ค้นพบโดย Yoshino and Taghizadch-Hesary (2015) ยกเว้นปัจจัยสภาพคล่องของกิจการ และพบปัจจัยที่เป็นตัวแปรสำคัญเพิ่มเติมอีก 2 ปัจจัย คือ มูลค่าหลักประกันซึ่งเป็นตัวแปรเชิงปริมาณ และเงื่อนไขธุรกิจ (กฎหมาย ภาษี, นโยบายภาครัฐ) ซึ่งเป็นตัวแปรเชิงคุณภาพ ดังนั้นในการพัฒนาตัวชี้วัดความเสี่ยงด้านเครดิต พบว่า แนวทางการบริหารความเสี่ยงของสถาบันการเงินและหน่วยงานกำกับดูแลที่เน้นดำเนินการในเชิงรุกมากขึ้นในปัจจุบัน ทำให้เกิดแนวคิดในการสร้างตัวชี้วัดเพื่อนำมาใช้ร่วมกับตัวชี้วัดเดิม ซึ่งในงานศึกษานี้ใช้ข้อมูลลูกหนี้ธุรกิจที่มียอดหนี้หรือวงเงินเกินกว่า 20 ล้านบาท ในการพัฒนา Credit Scoring Model สำหรับใช้ในการติดตามคุณภาพสินเชื่อ โดย Credit Score สามารถแยกแยะลูกหนี้ดี-เสียออกจากกันได้ค่อนข้างดี สถาบันการเงินและหน่วยงานกำกับดูแลจึงสามารถใช้ Credit Score ร่วมกับ เครื่องมือบริหารความเสี่ยงอื่นๆ เพื่อจัดการความเสี่ยงได้ก่อนที่จะเกิดเหตุการณ์การผิดนัดชำระหนี้ และเพื่อประกอบการตัดสินใจในการดำเนินนโยบายและกำกับดูแล แต่อย่างไรก็ตาม จากตัวอย่างผลการศึกษาของงานในต่างประเทศ ก็มีการออกแบบและพัฒนา แบบจำลองเครดิตที่เป็นประโยชน์และอำนวยความสะดวกต่อการวิเคราะห์สินเชื่อในเบื้องต้น เพื่อแก้ปัญหาการ เพิ่มขึ้นของการก่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อปริมาณการก่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของลูกหนี้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และสร้างแบบจำลองในการพิจารณาปัจจัยที่การศึกษาแล้วมีความสัมพันธ์กับปริมาณการก่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของลูกหนี้ในความดูแลของสำนักธุรกิจลูกหนี้ผู้ประกอบการธนาคารแห่งหนึ่งในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นกลุ่มลูกหนี้ปกติ เป็นธุรกิจกลุ่มนิติบุคคล ร้อยละ 97 มีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจมากกว่า 10 ปี เจ้าของกิจการมีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า มีประสบการณ์ในธุรกิจมากกว่า 10 ปี เป็นธุรกิจที่มีขนาดเล็ก ไม่มีเงินทุนสำรอง ไม่มีคู่แข่ง เป็นลูกหนี้เก่า อยู่ในภาวะอุตสาหกรรมประเภท B สถานประกอบการตั้งอยู่ในเมือง ส่วนใหญ่ถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มที่มีความเสี่ยงปกติ จากการวิเคราะห์ พบว่า ตัวแปรต้นที่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการก่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ได้แก่ ขนาดของธุรกิจ ภาวะอุตสาหกรรมจัดโดยธนาคาร กำไรขั้นต้นบวกค่าเสื่อมราคา กำไรสุทธิ ระยะเวลาในการเก็บหนี้ และความคงที่ของการเติบโต เนื่องจากลูกหนี้ค้างชำระสินเชื่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นกลุ่มที่เป็นลูกหนี้จำนวนมากในองค์กรและเป็นกลุ่มที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในตลาดสินเชื่อ ดังนั้น ลูกหนี้ค้างชำระสินเชื่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีผลทำให้องค์กรขาดสภาพคล่องทั้งยัง ต้องมีการกันเงินทุนสำรองไว้สำหรับหนี้ประเภทดังกล่าว และยังเพิ่มค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการบริหารจัดการหนี้ ดังนั้น การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการก่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของลูกหนี้ในความดูแลของสำนักธุรกิจลูกหนี้ผู้ประกอบการธนาคารแห่งหนึ่งในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมาเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดการเพิ่มขึ้นของลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ และยังลดค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการหนี้ของธนาคารได้อีกด้วย

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อปริมาณการก่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดของลูกหนี้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
2. สามารถแบบจำลองในการพิจารณาคัดกรองแบ่งกลุ่มลูกหนี้จากปัจจัยที่ทำการศึกษาลแล้วว่ามีความสัมพันธ์กับปริมาณการก่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ของลูกหนี้ในความดูแลของสำนักธุรกิจลูกหนี้ผู้ประกอบการธนาคารแห่งหนึ่งในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลจากการศึกษาสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับหน่วยงานพัฒนาผลิตภัณฑ์ หน่วยงานพัฒนาระบบการพิจารณาสินเชื่อ ฝ่ายบริหารหนี้และฝ่ายพิจารณาสินเชื่อองค์กร
2. สามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็นระบบการวิเคราะห์พฤติกรรมของลูกหนี้ หากกลุ่มที่มีการค้างชำระสูงทางฝ่ายพิจารณาสินเชื่อองค์กรอาจจะเพิ่มความเข้มงวดกับลูกหนี้กลุ่มที่มีลักษณะเดียวกันกับกลุ่มดังกล่าวหรืออาจมีการเพิ่มการติดตามลูกหนี้และเฝ้าระวังลูกหนี้กลุ่มนี้อย่างใกล้ชิด เพื่อไม่ให้เป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้และลดค่าใช้จ่ายในการบริหารหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ และฝ่ายพัฒนาผลิตภัณฑ์และฝ่ายบริหารอาจจะสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีความเหมาะสมเพื่อนำเสนอลูกหนี้
3. จากการวิจัยครั้งนี้มีความสำคัญในองค์กร เนื่องจากลูกหนี้ค้างชำระสินเชื่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นกลุ่มที่เป็นลูกหนี้จำนวนมากในองค์กรและเป็นกลุ่มที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในตลาด ดังนั้นลูกหนี้ค้างชำระสินเชื่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีผลทำให้องค์กรขาดสภาพคล่องทั้งยังต้องมีการกันเงินทุนสำรองไว้สำหรับหนี้ประเภทดังกล่าว และยังเพิ่มค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการฟ้องร้องดำเนินคดีกรณีผิดนัดชำระหนี้ ดังนั้นการวิเคราะห์จัดกลุ่มลูกหนี้ค้างชำระเป็นการป้องกันการเพิ่มขึ้นของลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ และยังลดค่าใช้จ่ายในส่วนอื่นๆ ได้อีกด้วย โดยผลการศึกษาสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับหน่วยงานพัฒนาผลิตภัณฑ์ หน่วยงานพัฒนาระบบการพิจารณาสินเชื่อ ฝ่ายบริหารหนี้และฝ่ายพิจารณาสินเชื่อองค์กรใช้เป็นระบบการวิเคราะห์พฤติกรรมของลูกหนี้ ทั้งที่จะเข้ามาเพื่อขอสินเชื่อรายใหม่และลูกหนี้สินเชื่อเดิม

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรออกแบบการศึกษาวิจัยเป็นการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมของลูกหนี้ และวิเคราะห์เปรียบเทียบเพื่อให้เห็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการก่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ เพื่อนำมาใช้ในการฟื้นฟูสภาพลูกหนี้
2. นักวิจัยควรวิเคราะห์สาเหตุอื่นของปัจจัยที่ทำการศึกษาเพิ่มเติมโดยการวิจัยเชิงสาเหตุ หรือการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมมากขึ้น

ข้อจำกัดของการวิจัย

1. การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้องการจัดกลุ่มลูกหนี้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในช่วงไม่เกิน 10 ปีย้อนหลังเท่านั้น ดังนั้นภายในอนาคตอาจมีการเปลี่ยนแปลงของข้อมูลซึ่งอาจไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาฉบับนี้
2. ผู้วิจัยทำการศึกษการจัดกลุ่มลูกหนี้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม: กรณีศึกษา สำนักธุรกิจลูกหนี้ผู้ประกอบการ ธนาคารแห่งหนึ่งในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งทำให้ปัจจัยที่ทำการศึกษามีการใช้ข้อมูลกลุ่มลูกหนี้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในพื้นที่ได้เพียงเท่านั้น

References

- Aimokjai, C. (2016). *Kaṇ wikhro, 'attrasūan thāng kaṅgoeṇ læ kaṅpramoeṇ mūnlakhā laksap khoṅg boṅisat thī chotthabian nai Talaṭ Laksap hæng Prathet Thai [Analysis of financial ratios and securities valuation. Of companies listed on the Stock Exchange of Thailand Media and Publishing Business (Unpublished master's thesis)]*. Master of Accounting. University of the Thai Chamber of Commerce. Bangkok, Thailand.
- Akerlof, G. A. (1984). *An Economic Theorist's Book of Tales*. New York : Cambridge University Press.

- Aryucan, W. (2017). *Maṭṭrathān kāṅkō nit ngoēnku lāe kān prap khroṅsāng nī khōṅg thanākān 'Itsālām haṅg prathēt Thai : sākha Nakhō Pathom*. [Loan origination standards and debt restructuring of islamic bank of Thailand : Nakhon pathom Branch]. *Veridian E-Journal, Silpakorn University*. 10(1),952-974.
- Bank of Thailand. (2019). *Phaēnphūm khōmūn sēthakit samkhan : nāōnōm NPL khōṅg prathēt Thai [Key economic data characteristics: Thailand's NPL trends]*. searched October 2019 from <https://www.bot.or.th/Thai/Statistics/Graph/Pages/NPL.aspx>.
- Chiangsong, P. (2019). *Patchai thī mī 'itthiphon tō kānboṛihan chatkān lūknī yāṅg mī prasitthiphap lāe prasitthiphon khōṅg thurakit chaosū nai khēt phak nūa tōn bon khōṅg prathēt Thai*. [Factors that influence the efficient management of debtors and the effectiveness of the hire purchase business in the upper northern region of Thailand]. *Journal of Social Sciences*. 11(3),353-359.
- CM Consale. (2017). *Lakkān ha c nai kān wikhrō sinchūa thurakit sinchūa SME [5'c principles in SME loan business loan analysis]*. Retrieved December 2017, from <https://sites.google.com/site/smebusinesscredit/home/hlak-5-c-ni-kar-wikheraah-sin-cheux-thurkic-sincheuxsme>.
- Keiwwanna, T. (2015). *Patchai thī mī phon tō kānko 'aha nī thī mai ko hai koet raīdai koṛanī suksā บมจ. thanākān krung Thai samnakngān khēt Maha Sarakham [Factors affecting non-performing loans: a case study of Krung Thai Bank PCL Maha Sarakham District Office Independent Study Report for Master of Business Administration College of Management]*. Khon Kaen University, Khon Kaen, Thailand.
- Phutthawibun, D. (2010). *Kānchatkān sinchūa [Credit management]*. Bangkok : Chulalongkorn University Printing House.
- Phitthayawit, C. (1991). *Talat kānngoēn nai prathēt [Thai Financial markets in Thailand]*. Bangkok : Amarin Printing Group.
- Phuttari, A. (2018). *Khwāmkhaochai thī dī khun kiēokap phak thurakit noṅ rabop khōṅg prathēt Thai [A Better Understanding of Thailand s Informal Sector]*. *Bank of Thailand's Focused and Quick (FAQ)*. 156,1-13
- Thai Electronic Commerce Entrepreneurs Association. (2017). *Financial Ratio*. Retrieved November 2017, from <http://www.thaiecommerce.org/index.php?lay=show&ac=article&ld=538735716>.
- Wahyudin, I. (2016). *Cluster Analysis for SME Risk Analysis Documents Based on Pillar K-Means*. Indonesia: Bogor Agricultural University.
- Yoshino, N. and Taghizadeh-Hesary, F. (2015a). *Analysis of Credit Rating for Small and Medium-Sized Enterprises*. Evidence from Asia. Japan: Keio University.
- Yoshino, N. and Taghizadeh-Hesary, F. (2015b). *SME Credit Risk Analysis Using Bank Landing Data: An Analysis of Thai SMEs*. Japan: Keio University.